

PHỔ-CÁO

ĐẠI ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ

Đại
Tam
Kỳ
Phổ
Độ
Phổ
Độ
Phổ
Độ

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
Nº 7623

THƯ VIỆN
BIBLIOTHEQUE
VIETNAM

M(13)

5265

SAIGON — ĐAKAO
IN TẠI NHÀ IN TAM-THANH
108-110, ĐƯỜNG MARÉCHAL FOCH

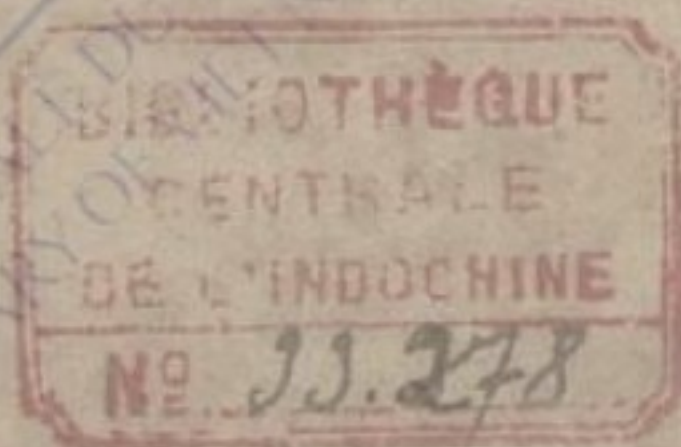
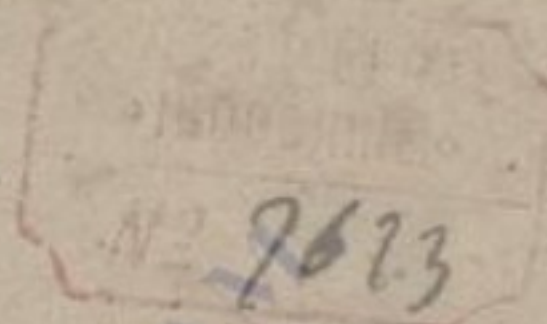
1

N/265 (13)

PHỒ - CÁO

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỒ-ĐỘ

大道三期普渡普告

THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM
BIBLIOTHEQUE NATIONALE DU VIETNAM
NATIONAL LIBRARY OF VIETNAM

PHỔ-CẢO

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ

Thuở hỗn độn sơ khai, nhứt khi Hư-Vô sanh duy có một Đấng Tạo-Hóa, người phương Đông gọi là NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ, người Âu-Tây, gọi là DIEN, « ĐỨC-CHÚA-TRỜI », người Annam gọi là ÔNG TRỜI, là Đấng dựng nên Trời-Đất muôn vật.

Có Thành-Ngôn, Đức NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ giảng-cơ ngày 13 tháng 6 năm Bình-Dần rằng :

« Bậc chơn tu, tỷ như hột giống tốt, hễ gieo
« xuống thì cây lên, cây lên thì trổ bông, trổ bông rồi sanh
« trái, mà biến-biến sanh-sanh càng thêm tăng số, vì vậy
« mà các con phải bỏ xác trần, mà bông trái thiêng-liêng
« các con sanh hóa chơn-thần, chơn-thần lại biến-hóa
« hằng muôn, thêm số tăng lên hoài. Ấy là Đạo ».

« Bởi vậy một chơn-thần mà sanh hóa chư Phật, chư
« Tiên, chư Thánh, chư Thần và toàn cả Nhơn-loại trong
« Càn-khôn Thế-giải, nên chỉ các con là Thầy, Thầy là các
« con.

« Như kẻ bèn Phật-Giáo hay tặng Nhiên-Đặng là Chưồng-
« Giáo ; Nhiên-Đặng vốn sanh ra đời Hiên-Viên Huỳnh-Đế.

« Người gọi Quang-Âm là Nữ Phật Tông, mà Quang-Âm
« vốn là Từ-Hàng-Đạo-Nhơn biến thân ; Từ-Hàng lại sanh
« ra lúc Phong-Thần, đời nhà Thương.

« Người gọi Thích-Ca Mâu-Ni là Phật-Tổ ; Thích-Ca vốn
« sanh ra đời nhà Châu.

« Người gọi Lão-Tử là Tiên Tổ-Giáo, thì Lão-Tử cũng
« sanh ra đời Châu.

« Người gọi Jésus là Thánh-Đạo Chưồng-Giáo, Jésus
« sanh nhằm đời nhà Hôn.

« Thầy hỏi vậy chờ ai sanh ra các Đấng ấy ?
« Ấy là Đạo, các con nên biết.

« Nếu không có Thầy thì không có chi trong Càn-khôn
« Thế-giải này, mà nếu không có Hư-Vô Chí Khí, thì không
« có Thầy. »

Chư Thánh, Thần, Tiên, Phật, mỗi khi giảng cơ, đều xưng
là Đạo-Hữu với chư môn-đệ nam-phái nữ-phái của Đức
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ ; còn chính mình Ngài, lại
xưng là THẦY của chúng sanh và hằng dạy rằng sự
khiêm-từ, nhịn-nhục, hạ mình là hạnh yếu đầu của Ngài.
Khi chư Thiện-Nam Tin-Nữ vừa nghe trong môn-đệ gọi
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ là THẦY thì ái-ngại đều
phạm thượng, song đã có Thánh-Ngôn chính mình Ngài
dạy vậy, xin hãy an lòng.

Có hai vị đạo-hữu : Trương, Kinh, vẫn trước khi nhập-
môn thì đã thọ nghĩa thầy trò cùng vị Lão Thánh, pháp
danh là Đạo-Quang nơi chùa Minh-Đường (Hạnh-thông-Tây).
Nhằm ngày 21 tháng 8 năm Bình-Dần, NGỌC-HOÀNG
THƯỢNG-ĐẾ giảng cơ tại chùa ấy dạy việc tuơn dịp Ngài
có đề lời rằng :

« NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ, viết

« CAO-ĐÀI, TIÊN-ÔNG, BỒ-TÁT MA-HA-TÁT,

« GIÁO ĐẠO NAM-PHƯƠNG.

« Các con coi bậc Chí-Fòn như Thầy mà hạ mình dặng
« độ rồi hơn sanh là thể nào ; phải xưng là một vị Tiên-
« Ông và Bồ-tát, hai phẩm chót của Tiên và Phật. Đáng lẽ
« thể thường phải đề mình vào phẩm vị tối cao tối trọng,
« còn Thầy thì khiêm nhượng là thể nào, vì vậy mà nhiều
« kẻ môn-đệ cho Thầy là nhỏ. Hạnh khiêm là hạnh của
« mỗi đấng con phải noi gương Thầy mới độ rồi thiên hạ
« dặng »

Thánh-Ngôn dạy tại Vĩnh-Nguyên-Tự, chùa Minh-Đường,
Cần-Giuộc :

« NHIÊN-ĐĂNG CỒ-PHẬT THỊ NGÃ.

« THÍCH-CÁ MAU-NI THỊ NGÃ.

« THÁI-THƯỢNG-NGUỒN-THỊ THỊ NGÃ.

« GIA-TÒ GIÁO-CHỦ THỊ NGÃ.

« KIM VIẾT CAO-ĐÀI BỒ-TÁT MA-HA-TÁT ».

Thánh-Ngôn ngày 25 tháng hai Langsa năm 1926.

« Trọng-Ni (Khổng-Phu-Tử) là Văn-Xương-Tiên, hạ trần
« dâng thừa-mạng Thầy làm Chưởng-Giáo Nhơn-Đạo ; lo
« xong phận-sự thì Thầy đến độ hồi cựu vị. »

Trong mấy lần giảng thể hóa thân truyền Đạo,
NGOC-HOÀNG-THƯỢNG-ĐẾ đều có đề lời tiên tri rằng :

« Ngày kia sẽ có một nước nhỏ-nhèn trong Vạn-quốc mà
dâng làm chủ nền Chơn-Đạo Ta. »

Trong sám-truyền và Phật-Tông Nguyên-Lý đều có ghi
lời tiên tri ấy.

Chúng ta nên nghĩ tiếc cho Phật-Đạo và Tiên-Đạo đã
khai từ thuở mới tạo Thiên lập Địa, nay càng ngày càng
xem tựa-hồ như nền Chơn-Đạo đã biến-dời, lần lần xa
nguồn Chánh-Giáo. Ngoài lại coi Thánh-Đạo gọi Gia-Tò,
mới lập trong hai ngàn năm nay, mà Thánh-Quyền cao-
thượng là dường nào.

Song mọi việc chi cũng hữu chung hữu thi. Có tạo thể,
tức là có tận thể. Cái tận, tức là cuối-cùng, mà hết cuối-
cùng chẳng dứt, thì phải qui nguyên lại trước, nên gọi là
Tuần-huần.

Ngày nay là buổi tuần-huần Đại-Đạo, Thiên-Địa hoằng
khai, NGOC-HOÀNG-THƯỢNG-ĐẾ tuy chánh giảng sanh
như mấy kỷ trước, song giảng thể bằng huyền diệu Tiên-
bút, khai Đạo tại Nam-Phương hầu chuyển Phật-Giáo lại
cho hoàn-toàn.

Có Thánh-Ngôn ngày mười-ba tháng ba rằng :

« Vốn từ trước, Thầy lập ra ngũ chi Đại-Đạo là :

- « Nhơn-Đạo,
- « Thần-Đạo,
- « Thánh-Đạo,
- « Tiên-Đạo,
- « Phật-Đạo,

« tùy theo phong-hóa của thân-nhân loại mà gầy Chánh-
« Giáo, là vì khi trước Càn vô đức khản, Khôn vô đức
« duyệt, thì nhơn-loại duy có hành Đạo nội tư phương
« mình mà thôi.

« Còn nay thì nhơn-loại đã hiệp đồng, Càn-Khôn dĩ tận
« thức, thì lại bị phần nhiều Đạo ấy mà nhơn-loại nghịch
« lẫn nhau, nên Thầy mới nhứt định qui nguyên phục nhứt.

« Lại nữa, trước Thầy lại giao Chánh-Giáo cho tay phạm,
« càng ngày lại càng xa Thánh-Giáo mà làm ra cuộc phạm
« giáo. Thầy lấy làm đau-dớn, hằng thấy trôi mười ngàn
« năm, nhơn-loại phải bị sa vào nơi tội lỗi, mặt kiếp chôn
A-Tỳ.

« Thầy nhứt định đến chính mình Thầy mà độ rồi các
« con, chẳng chịu giao Thánh-Giáo cho tay phạm nữa.

« Chẳng một ai dưới thế này còn dặng phép
« nói rằng thế quyền cho Thầy mà trị phần hồn của nhơn
« loại »

Tuy vậy mỗi lần giảng thế truyền Đạo thì đổi Thánh-
Đanh khác nhau; chớ kỳ trung cũng một Chơn-linh
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ.

Còn nay giảng thế bằng huyền diệu dặng chuyển Phật-
Giáo, chuyển Phật-Pháp, chuyển Phật-Tăng thì lại lập
ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ (3e Amnistie générale), (Đại-
ân-xá lần thứ ba) thì NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ là
danh CAO-ĐÀI TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT,
GIÁO ĐẠO NAM-PHƯƠNG.

Nội trong Thánh-danh « CAO-ĐÀI TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-
TÁT MA-HA-TÁT » thì chúng ta đủ hiểu rõ Thánh-Ý gồm
tam-giáo (Nho-Thích-Đạo) và ngũ chi Đại-Đạo cũng qui
nguyên phục chửt.

Cao-Đài : Nho gọi là Đấng Chi-Tôn,

Tiên-Ông : Là về Tiên-Đạo,

Đại Bồ-tát Ma-ha-tát : Là về Thích-Giáo.

Có bài thơ giảnh cơ tại Biên-Hòa rằng :

*Chín Trời mười Phật cùng là Ta,
Truyền Đạo chia ra nhánh nhóc ba,
Hiệp một chủ quyền tay nắm giữ,
Thánh, Tiên, Phật đạo vốn như nhà.*

Ngài đã dạy rõ rằng TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ tuy khai năm
Đần (nhơn sanh ư Đần) chớ kỳ trung Thiên-Cơ tiền định
đã lâu rồi.

Thánh-Ngôn rằng :

« Vốn từ trước, trong THIÊN-THƠ TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
« này, nền Chánh-Giáo phải có :

« Nhứt-Phật,

« Tam-Tiên,

« Tam-thập-lục Thánh,

« Thất-thập-nhị Hiền,

« Tam-thiên Đồ-Đệ.

« chương quản thâu Tam-Giáo hiệp nhứt.

« Nơi Bạch-Ngọc-Kinh, hơn sáu chục năm trước, chư
« Thần, Thánh, Tiên, Phật thấy đại nạn Thầy, nên ra tình
« nguyện hạ thế cứu đời. Thầy coi lại bọn ấy lại làm tội
« lỗi hơn kẻ phạm xa lắm. Vậy vì cớ chi các con biết chẳng?

« Bị hàng-phẩm nhơn-tước phải phù-hợp với hàng-phẩm
« Thiên-tước. Đáng lẽ Thầy cũng nên cho các con phải
« chịu số phận bần-hàn, mà bởi không nỗ, nên ngày nay
« mới có kẻ như vậy. Thầy nói thiệt cho các con biết: Dầu
« một vị Đại-La Thiên-Đế xuống phạm này, mà không tu,
« cũng khó trở lại địa vị đẳng. »

Ngài hàng dạy rằng: Đạo phổ thông trể một ngày là một
ngày hại nhơn sanh. Vậy thì trong kỳ Phổ-Độ này là lần
thứ ba, lại là lần chót, xin chư Hòa-Thượng, chư Lão-
Thành, chư Sơn cùng Chức-Sắc cả Tam-Giáo, và chư Thiện-
nam Tin-nữ rán hiệp sức, cộng tri vừa-giúp chung lo chấn-
 hưng Chơn-Đạo cho hoàn-toàn hầu cứu vớt chúng-sanh
thoát khỏi trầm-luân khổ-hải.

Có Thánh-Ngôn giảng cơ ngày 27 tháng 6 rằng :

« Thầy hàng nói cùng các con rằng : Thầy đến độ rồi
« các con là đến lập tại thế này một trường thi công-quả.
« Các con muốn đến đẳng nơi Cực-Lạc thì phải đi tại
« trường này mà thủ địa-vị mình, chớ chẳng đi nơi nào
« khác mà đẳng đắc đạo bao giờ. Thầy lại khuyên-nhủ các
« con rằng : Thầy đã đến chung cùng với các con, các con
« duy có tu mà đắc-đạo, phải đoái lại bá, thiên, vạn, ức
« nhơn-sanh còn phải bị trầm-luân nơi khổ hải, chưa thoát
« khỏi luân hồi, để lòng từ-bi mà độ rồi.

« Nay tuy các con chẳng thấy dạng hành vi màu-nhiệm,
« mà chính mình Thầy đã đến nơi, các con cũng nên tỉnh
« nơi Thầy, mà cho rằng lời dạy Thầy là chơn thật. Nếu
« các con đợi đến buổi chung-quì, hồn ra khỏi xác, mới
« thấy cơ màu-nhiệm dạng, thì chừng ấy đã muộn rồi ».

Chúng ta lưu ý rằng ngũ chi: Minh-Đường, Minh-Sư, Minh-Nghĩa, Minh-Lý, Minh-Thệ cũng đều do nơi Phật-Pháp mà ra, chớ nên lầm tưởng vì chia phái mà riêng Đạo, hễ cùng nhau một Đạo, tức là con một cha, phải thương yêu nhau, vừa-giúp nhau, tình đồng cốt-nhục vậy.

Từ buổi bế Đạo, tu nhiều thành ít, găm lại coi, từ trước nơi cõi Á-Đông này đã dựng bao nhiêu Tiên Phật; chúng ta duy biết có một mình Huệ-Mạng-Kim-Tiền mà thôi.

Thánh-Ngôn NGỌC-ĐẾ giảng cơ tại chùa Minh-Đường, Vĩnh-nguyên-Tự, ngày 14 tháng bảy rằng:

« Đời mạt kiếp này dư nhiều lành ít, nếu Thầy không
« chuyển pháp lại, thì chưa một ai tu dựng trọn đạo. »

Ngài có giảng cơ tại chùa Minh-Đường tại Hanh-Thông-Tây ngày mồng 2 tháng 9, cho bài từ-thuyết này:

Huật địa bát trí Thánh chỉ lân,

Minh thiên nhưt khi lân phong trần,

Huyền-vi thể sự vô nhưn thức,

Hiệp khi bất năng hiệp diệu thần.

Theo tứ hải thì trên đây thì xét dương kim ít ai quen thuộc đường đi nước bước mà găm ghé chơn vào nguồn Tiên ngọn Phật. Duy thành đạo cùng chẳng thành đều do nơi Thiên-ý công-bình chánh-trực, đại-từ đại-bi của NGỌC ĐẾ ban ơn cho chúng ta, tùy theo công quả âm chất và công-phu của chúng ta khổ-hạnh hành đạo.

Thánh-Ngôn hằng dạy rằng người đời muốn đăng giầu có thì phải làm ra của, ấy là về phần phàm xác thịt; còn Thánh, Thần, Tiên, Phật, muốn đắc đạo, phải làm công quả.

Nếu lầm tưởng rằng bấy nhiêu đạo-lý trong cổ-pháp cựu-luật thế-tinh mà đủ chiếm mấy Thiên-cơ huyền-vi màu-nhiệm của đấng Tạo-Hóa, và dựng phản nguyên ư Nhứt-Khi Hư-Vô, hay là tưởng rằng người thông kinh thuộc sấm,

hằng bữa tụng cầu, lâu ngày chầy tháng mà thành Tiên hóa Phật, thì từ cổ cập kim quê-hương chúng ta, Tiên Phật Annam biết kể sao cho xiết.

Vậy thì dầu đến đời THƯỢNG-ĐẾ phải hạ trần mà chuyển Pháp và e khi cũng khởi lập TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ mà cứu vớt nhơn-sanh.

Có Thánh-Ngôn NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ viết CAO-ĐÀI giảng cơ tại Hội-Trường-Sanh (Cần-giוע), ngày 19 tháng 4 năm Bình-Dần, dạy chư chúng-sanh rằng :

« Từ trước Ta giảng-sanh lập Phật-Giáo gần sáu ngàn năm, thì Phật-Đạo chánh truyền gần thay đổi. Ta hằng nghe chúng-sanh nói Phật già vô ngôn, nay nhứt định lấy huyền-diệu mà giáo-dạo chớ không giảng-sanh nữa, đặng chuyển Phật-Giáo lại cho hoàn-toàn. Dường này từ đây chư chúng-sanh chẳng tu, bị dọa A-tỳ, thì hết lời nói rằng Phật-Tông vô giáo mà chối tội nữa.

« Ta nói thiệt cho chúng-sanh biết rằng : Gặp TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ này mà không tu, thì không còn trông-móng « siêu rồi ».

Thánh-Ngôn THÍCH-CA-NHU-LAI kim viết CAO-ĐÀI TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-TÁT giảng tại Hội-Phước-Tự, ngày 26 tháng 4, năm Bình-Dần rằng :

« Chư-sơn nghe dạy :

« Vốn từ Lục-Tổ thì Phật-Giáo đã bị bế lại, cho nên tu « hữu công, mà thành thì bất thành. Chánh-pháp bị nơi « Thần-Tú làm cho ra mất Chánh-giáo, lập riêng phép-luật « buộc mỗi Đạo-Thiền.

« Ta vì luật-linh Thiên-mạng đã ra, cho nên cam để vậy, « làm cho Phật-Tôn thất chánh có trên ba ngàn năm nay. « Vì TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ, Thiên-Địa hoảng khai nơi Tây-« Phương cực-lạc và Ngọc-Hư-Cung mặt chiến đã truyền « siêu rồi chúng-sanh. Trong Phật-Tông Nguyên-Lý đã cho « hiểu trước đến buổi hôm nay rồi, tại Tăng-Đồ không « kiểm-chơn-lý mà hiểu. Lắm kẻ đã chịu khổ-hạnh hành « đạo... Ôi ! thương thay, công có công mà thương, chưa hề « có thưởng, vì vậy mà Ta rầu đau lòng.

« Ta đến chẳng phải cứu một mình Chư-Tăng mà thôi,
« vì trong thế hiểm bậc Thần, Thánh, Tiên, Phật, phải dọa
« hồng trần, Ta đương lo cứu vớt.

« Chư-Tăng, chư chúng-sanh hữu cẳng hữu kiếp dặng
« gặp kỳ Phồ-Độ này là lần chót, phải ráng sức tu hành,
« đừng mơ mộng hoài trong giấc luật.....

«.....Ta đã đến với huyền-diệu này, thì từ đây Ta cho
« chư Tăng dùng huyền-diệu này mà học hỏi, ngày sau
« đừng đổ tội rằng vì thất học mà chịu thất kỳ truyền. Chư-
« Tăng từ đây chẳng dặng còn nói Phật giả vô ngôn nữa. »

Trần thế bị những sự vinh hoa phú quý hăng làm chìm đắm biết bao nhiêu người có tiền căn cứu-phạm, vì ham-luyện hồng trần mà lạc bước vào đường tội lỗi. Vậy thì nay Trống Lối-Am đã giục, Chung Bạch-Ngọc đã rung, xin chư Thiện-Nam Tin-Nữ hồi tâm tịnh-ngộ, lo tu tâm dưỡng tánh mà chen bước vào đường Đạo-Đức cho kịp thời TAM-KỶ PHỒ-ĐỘ này. Gẫm xét cho cũng tốt rồi, chẳng vinh-diệu nào cho bằng chịu khổ-hạnh nàu-sống, hầu chất công-quả, hầu siêu-rời cho tiền bối nơi chính suối, chường dực lưu truyền lại cháu con, rằng công phồ-dộ, cứu-vớt nhơn-sanh khỏi nơi trầm-luân khổ hải, và chính mình dặng cũi tà qui chánh, thoát kiếp luân-hồi, ấy là sở hành cao-thượng vô cùng.

Có bài thi giảng cơ rằng :

*Tu như cỏ úa gặp mù sương,
Đạo ấy cây che mát mê đường,
Một kiếp muối dưa muôn kiếp hiền,
Đôi năm một nhọc vạn năm bường,
Có thần nuôi nấng thần càng mạnh,
Luyện khi thông-thương khi mới tương,
Nhập thể lòng trong gìn tịnh mãn,
Nguồn Tiên Ngọn Phật mới nhằm phương.*

Trong Nước có nhiều Đạo, mà chẳng một Đạo chỉ dặng chơn-chánh dặng làm gương soi cho quốc dân, cho nên nước phải thấp, dân phải hèn, thấp hèn cũng vì dân một

nước như con một nhà, mà xem tựa hồ như phân chia ra nhiều phe nhiều phái, kẻ đạo này, người đạo khác, rồi kích bát lẫn nhau.

Trời không hai mặt, đất chẳng hai vua.

Đất có hai vua là đất giặc, Trời già hai mặt thể ra tro.

Phải trong mong ngày sanh-linh đạo-dức, an cư lạc nghiệp, cộng hưởng thái bình ; trong nhà không đóng cửa, ngoài đường chẳng lợm của rơi.

Nay CAO-ĐÀI THƯỢNG-ĐẾ hạ trần dùng huyền-diệu Tiên-bút, lập nền Chơn-Đạo tại Nam-Phương, nhập Tam Giáo lại làm một, chủ ý qui-tụ chúng sanh lại một nhà, Ngài làm cha chưởng-quản, đã hội Tam Giáo nơi Thánh-Thất là nhà chung (tại Tây-ninh ngày rằm tháng mười năm Bính Dần 1926) xem xét kiểm duyệt kinh điển mà tạo-thành Tân-Luật ; sự thờ phượng, tế-tự chế sửa theo TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ cũng nơi ấy mà xuất-hiện ; nhìn Quốc Âm, tiếng Annam làm Chánh-Tự mà lập Đạo. Từ đây nước Nam duy có một Đạo chơn-thật là Đạo của NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ viết CAO-ĐÀI lập ra, gọi là QUỐC-ĐẠO.

Có bài thi giảng cơ rằng :

*Hảo Nam-bang, Hảo Nam-bang
Tiêu Quốc tảo khai hội Niết-Bàn
Hạnh ngộ Cao-Đài truyền Đại-Đạo
Hảo phùng Ngọc-Đế ngự Trần-gian
Thi ân tế chúng thiên tai tận
Nhược thiệt nhược hư vạn đại an
Chi bữa nhơn sanh vô giá định
Nan tri giác thể sắc Cao ban.*

Thánh-Tượng
« Con-Mắt »

Có Thánh-Ngôn rằng :

« Chưa phải hỏi các con rõ tại sao phải vẽ Thánh-Tượng « con mắt » mà thờ Thầy, song Thầy cất nghĩa cho hiểu chút đỉnh.

« Nhân thị chủ tâm.

« Lưỡng quang chủ tế.

« Quang thị « Thần ».

« Thần thị Thiên.

« Thiên giả Ngã dã.

« Thần » là khiếm-khuyết của cơ mẫu-nhiệm từ ngày Đạo
« bị bể. Lập « TAM-KỶ PHỒ-ĐỘ » này, duy Thầy cho « Thần
« hiệp « Tinh, Khí », dựng hiệp đủ « Tam-Bửu » là cơ mẫu-
« nhiệm siêu phàm nhập Thánh.»

Sự thờ-phượng chế sửa

theo « Tam-kỷ-Phồ-
Độ » nơi Thánh-Thất
Tây-Ninh.

Thánh-Ngôn ngày 12 tháng 8 năm
Bính-Dần dạy rằng :

« Các con lo một trái Càn-khôn, hình tròn-quay như trái
« Đất, sơn màu xanh da Trời ; bề kinh-tâm : ba thước ba
« tấc. Lớn quá, mà phải vậy mới dựng, vì là cơ mẫu-nhiệm
« Tạo-Hóa trong ấy. Cung Bắc-Đẩu và Tinh-Tú phải vẽ lên
« trái Càn-khôn ấy. Thầy kể tam-thập-lục Thiên và tứ Đại-
« Bộ-Châu ở không không trên không-khí, tức là không
« phải Tinh-Tú, còn lại thất-thập-nhị Địa và tam-thiên Thế-
« Giải thì đều là Tinh-Tú, tính lại là ba ngàn bảy-mươi-hai
« ngôi-sao, con phải biểu vẽ lên đó cho đủ, con đỡ sách
« Thiên-văn tây ra coi mà bắt-chước.

« Tại ngôi Bắc-Đẩu con phải vẽ hai cái bánh-lái cho đủ,
« và sao Bắc-Đẩu cho rõ-ràng ; trên vì sao Bắc-Đẩu, vẽ con
« mắt Thầy.

« Đáng lẽ trái ấy phải bằng chai, đúc trong một ngọn đèn
« cho nó thường sáng, ấy là lời cầu-nguyện rất quý báu cho
« cả nhơn-loại Càn-khôn Thế-Giải đó ; nhưng mà làm
« chẳng kịp thì con tùy tiện làm thế nào cho kịp đại-hội.

« Khi đem trái Càn-khôn ấy về, con làm một cái cột xây,
« để trái ấy lên Đại-Điện, nhớ dạy con mắt ra ngoài ; rồi
« con lại lên tượng Phật Thích-Ca, Lão-Tử và Khổng-Tử
« mà để dựa dưới ; kế ba vị ấy thì là Quan-Thế-Âm, Thái-
« Bạch, Quan-Thánh-Đế ; kế nữa, ngay dưới Lý-Thái-Bạch
« thì là Jésus de Nazareth ; kế Jésus thì là Khương-Thượng-
« Tữ-Nha ; còn chư Phật, chư Tiên, Thánh, Thần, đã lên
« cột, thì để dài theo dưới. »

Ấy là sắp đặc sự thờ-phượng tại Thành-Thất Tây-ninh, còn các nơi Tiểu-Đàn, lập tran-thờ tại nhà riêng thì như vậy :

Tiểu-Đàn.

Trên thì Thánh-Tượng « con Mắt » Thầy, hàng dưới thì lập đủ ba Trấn chứng Đàn, trong TAM-KỶ PHỒ-ĐỘ và qui Tam-Giáo này :

Phật thì có QUANG-ÂM (bên mặt, ở trong ngó ra).

Tiên, LÝ-THÁI-BẠCH (ở giữa, dưới tượng Thầy).

Nho, QUAN-THÁNH-ĐẾ-QUÂN (bên trái).

« Mồng 2 tháng 7 Bính-Dần »

Lý-Thái-Bạch giảng cơ.

*Thái-Thượng vô ngôn hữu Đạo-thành
Bạch vân hữu nhĩn kiến nhơn-sanh
Kim quang đặc kiếp tu tâm-thiện
Tinh đầu nan tri Ngã độ thành.*

Quang-Âm Bồ-Tát.

*Quang minh Nam-hải trấn thiên-môn
Âm-cảnh năng dư độ dẫn hồn
Bồ-Đoàn mạc hám liên huê thất
Tát thế tâm ưu khởi Đạo-Tông.*

Quan-Thánh-Đế-Quân.

*Quan thành tái kiếp Hồn triều phong
Thánh-đức mạc vong hám thế trần
Đế thất nhứt tâm trung khí đồng
Thanh y xích diện hảo vinh phong.*

Tịch-Đạo thi.

*Thành-Đạo tam khai thất ực niên
Thọ như Địa huyền thanh hòa Thiên
Vô-hư qui phục nhơn-sanh khi
Tạo vạn cổ đàn chiêu Phật duyên.*

Khai Đạo nơi Chánh-Phủ

Ngày 7 Septembre 1926, nhằm mồng một tháng chín, năm Bình-Dần, có Môn-dệ Thiên-Phong của ĐỨC-CAO-ĐÀI, là Cựu Hội-dồng Thượng-Nghị-Viện Lê-văn-Trung tự Thiên-Ân là Thượng-Trung-Nhật vưng lĩnh Thánh-Ngon đến khai Đạo nơi Chánh-Phủ. Trong tờ Khai-Đạo ấy có ký tên 247 chư Môn-dệ, phần nhiều đều là Chưc sắc Viên-Quan, và có Nữ-Phái nhiều người danh dự.

Quan Nguyên-Soái Nam-Kỳ hoan-nghinh và khen rằng vì chữ thiện mà khuyến dân, ấy là chủ-nghĩa cao thượng.

Ngày đã rõ tôn-chỉ của đạo nên Ngài đã ký tên cho phép lập nhiều nhà thuyết-dạo trong lục châu rồi.

Từ ngày khai đạo đến nay, số người nhập môn cầu đạo kể đã quá sáu chục vạn người rồi ; có đủ người các nước theo đạo.

Hôm rằm tháng mười năm Đinh-Mão này, các Viên Quan Tây Nam và Quan Binh Bộ Thượng Thơ Cao-Man đến Viên Toà-Thánh tại Tây-Ninh.

Chúng tôi xin phò đỏi lời thành-thật thô-sơ mong rằng : vì lòng bác-ái, vì nghĩa hiệp-dồng, Chư Hoà-Thượng, chư Lão-Thành, chư sơn, chư Chưc-sắc trong Tam Giáo và chư Thiện-nam Tin-nữ hiệp với chúng tôi mà chung lo nền đạo cho mau thành tựu, dặng còn có ngày đi truyền bá cho các nước.

Mong thấy !

In tại NHÀ IN TAM-THANH, Lê-Thiện-Phước
108-110, đường Maréchal Foch, Dakao — Saigon

THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM
BIBLIOTHEQUE NATIONALE DU VIETNAM
NATIONAL LIBRARY OF VIETNAM

THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM
BIBLIOTHEQUE NATIONALE DU VIETNAM
NATIONAL LIBRARY OF VIETNAM